

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

בבא קמא-כיצד הרגל		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
ולא תהא שן ורגל חייבת ברשות הניזוק אלא חצי נזק מק"ו מקרן: ומה קרן שברה"ר חייבת - ברשות הניזוק אינה משלמת אלא חצי נזק, שן ורגל שברשות הרבים פטורה - אינו דין שברשות הניזוק משלם חצי נזק													⚡	◊
אמר קרא: ישלם, תשלומין מעליא.													!	◊
ולא תהא קרן ברה"ר חייב מק"ו: ומה שן ורגל שברשות הניזוק נזק שלם - ברה"ר פטורה, קרן שברשות הניזוק חצי נזק - אינו דין שברה"ר פטורה.													⚡	◊
אמר קרא: יחצון, אין חצי נזק חלוק לא ברה"ר ולא ברה"י.	רבי יוחנן:												!	◊
ויהא אדם חייב בכופר מק"ו: ומה שור שאינו חייב בארבעה דברים - חייב בכופר, אדם שחייב בארבעה דברים - אינו דין שיהא חייב בכופר													⚡	◊
אמר קרא: (שמות כ"א) ככל אשר יושת עליו, עליו - ולא על אדם.													!	◊
ויהא שור חייב בארבעה דברים מק"ו: ומה אדם שאינו חייב בכופר - חייב בארבעה דברים, שור שחייב בכופר - אינו דין שיהא חייב בארבעה דברים													⚡	◊
אמר קרא: (ויקרא כ"ד) איש בעמיתו, ולא שור בעמיתו.													!	◊
רגל שדרסה על גבי תינוק בחצר הניזוק, מהו שתשלם כופר? מי אמרינן מידי דהוה אקרן, קרן כיון דעבד תרי ותלתא זמני אורחיה הוא ומשלם כופר, ה"נ לא שנא, או דלמא קרן כוונתו להזיק, האי אין כוונתו להזיק?	איבעיא להו:												⚡	◊
הכניס שורו לחצר בעל הבית שלא ברשות, ונגחו לבעל הבית ומת - השור בסקילה, ובעליו - בין תם בין מועד משלם כופר שלם, דברי ר' טרפון	ת"ש: [רבי טרפון]												!	◊
כופר שלם בתם, לרבי טרפון, מנא - ליה? לאו משום דסבר ליה כרבי יוסי הגלילי													!	◊
תם - משלם חצי כופר ברה"ר	דאמר: [רבי יוסי הגלילי]												!	◊
ומייתי לה מק"ו מרגל, אלמא איכא כופר ברגל.													!	◊
תנא, מניזקין דרגל מייתי לה.	רב שימי מנהרדעא:												⚡	◊
ולפרוך: מה לניזקין דרגל שכן ישנן באש													⚡	◊
מטמון.													!	◊
מה לטמון שכן ישנו בבוקר													⚡	◊
מכלים.													!	◊
מה לכלים שישנן באש													⚡	◊
מכלים טמונים.													!	◊
מה לכלים טמונים שישנן באדם													⚡	◊
אלא לאו ש"מ מכופר דרגל מייתי לה, אלמא איכא כופר ברגל, ש"מ.													■	◊
ה"נ מסתברא דאיכא כופר ברגל, דאי ס"ד ליכא כופר ברגל, ותנא מניזקין דרגל מייתי לה, לפרוך: מה לניזקין דרגל שכן ישנן ברגל אלא לאו ש"מ מכופר דרגל מייתי לה, אלמא איכא כופר ברגל, שמע מינה.	רב אחא מדפתי לרבינא:												■	◊
אדם מועד לעולם, בין שוגג בין מזיד, בין ער בין ישן.													■	◊
סימא את עין חבירו, ושיבר את הכלים - משלם נזק שלם.													■	◊
קתני סימא את עין חבירו דומיא דשיבר את הכלים, מה התם - נזק אין, ארבעה דברים לא, אף סימא את עין חבירו - נזק אין, ארבעה דברים לא.													■	◊
מנא הני מילי?													⚡	◊
אמר קרא: (שמות כ"א) פצע תחת פצע, לחייבו על השוגג כמזיד, ועל האונס כרצון.	חזקיה, וכן תנא דבי חזקיה:												!	◊
האי מבעי ליה: ליתן צער במקום נזק													⚡	◊
א"כ, לכתוב קרא פצע פצע, מאי תחת פצע? ש"מ תרתי.													!	◊

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
--	--

בבא קמא-כיצד הרגל		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
היתה אבן מונחת לו בחיקו ולא הכיר בה, ועמד ונפלה, לענין נזקין - חייב, לענין ארבעה דברים - פטור, לענין שבת - מלאכת מחשבת אסרה תורה, לענין גלות - פטור, לענין עבד - פלוגתא דרשב"ג ורבנן	רבה:														◊
הרי שהיה רבו רופא, ואמר לו כחול עיני וסימאה, חתור לי שיני והפילה - שיחק באדון ויצא לחרות (שמות כ"א) ושיחחה - עד שיתכוין לשחחה.	דתניא: [רבנן]													◆	◊
הכיר בה ושכחה, ועמד ונפלה, לענין נזקין - חייב, לענין ד' דברים פטור, לענין גלות - חייב, דאמר קרא: (במדבר ל"ה) בשגגה, מכלל דהוה ליה ידיעה, והא הוויא ליה ידיעה, לענין שבת - פטור, לענין עבד - פלוגתא דרשב"ג ורבנן.	רשב"ג:													◆	◊
נתכוין לזרוק שתיים וזרק ארבע, לענין נזקין - חייב, לענין ד' דברים - פטור, לענין שבת - מלאכת מחשבת בעיני, לענין גלות - (שמות כ"א) אשר לא צדה אמר רחמנא פרט לנתכוין לזרוק שתיים וזרק ד', לענין עבד - פלוגתא דרשב"ג ורבנן.															◊
נתכוין לזרוק ארבע וזרק שמנה, לענין נזקין - חייב, לענין ד' דברים - פטור, לענין שבת - באומר כל מקום שתרצה תנוח אין, אי לא לא, לענין גלות - אשר לא צדה, פרט לנתכוין לזרוק ארבע וזרק שמנה, לענין עבד - פלוגתא דרשב"ג ורבנן.															◊
זרק כלי מראש הגג ובא אחר ושברו במקל - פטור, מאי טעמא? מנא תבירא תבר.	ואמר רבה:														◊
זרק כלי מראש הגג והיו תחתיו כרים או כסתות, בא אחר וסלקן או קדם וסלקן - פטור, מאי טעמא? בעידנא דשדייה פסוקי מפסקי גיריה.	ואמר רבה:														◊
זרק תינוק מראש הגג ובא אחר וקבלו בסייף - פלוגתא דר' יהודה בן בתירא ורבנן	ואמר רבה:														◊
הכוהו עשרה בני אדם בעשרה מקלות, בין בבת אחת בין בזה אחר זה - כולן פטורין	דתניא: [רבנן]													◆	◊
בזה אחר זה - האחרון חייב, מפני שקירב מיתו.	ר' יהודה בן בתירא:													◆	◊
בא שור וקבלו בקרניו - פלוגתא דר' ישמעאל בנו של יוחנן בן ברוקא ורבנן															◊
(שמות כ"א) ונתן פדיון נפשו - דמי ניוק	דתניא: [רבנן]													◆	◊
דמי מזיק.	ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקא:													◆	◊
נפל מראש הגג ונתקע באשה - חייב בד' דברים, וביבמתו - לא קנה, חייב בנזק בצער בריפוי בשבת, אבל בשת לא	ואמר רבה:														◊
אינו חייב על הבשת עד שיהא מתכוין.	דתנן:														
נפל מראש הגג ברוח שאינה מצויה והזיק ובייש - חייב על הנזק ופטור בד' דברים, ברוח מצויה והזיק ובייש - חייב בד' דברים ופטור על הבשת, ואם נתהפך - חייב אף על הבשת	ואמר רבה:														◊
ממשמע שנאמר (דברים כ"ה) ושלחה ידה, אינו יודע שהחזיקה? מה ת"ל והחזיקה? לומר לך: כיון שנתכוין להזיק אע"פ שלא נתכוין לבייש.	דתניא:														
הניח לו גחלת על לבו ומת - פטור, על בגדו ונשרף - חייב.	ואמר רבה:														◊
תרוייהו תננהי	רבא:														
על לבו															
כבש עליו לתוך האור או לתוך המים, ואינו יכול לעלות משם ומת - חייב, דחפו לתוך האור או לתוך המים, ויכול לעלות משם ומת - פטור	דתנן:														◊
בגדו															
קרע את כסותי שבר את כדי - חייב, על מנת לפטור - פטור.	דתנן:														◊
הניח גחלת על לב עבדו, מהו? כגופו דמי או כממונו דמי?	בעי רבה:														◊
אם תמצא לומר כגופו דמי, שורו מהו?															◊
עבדו כגופו, שורו כממונו.	הדר פשטה: [רבה]														◊
הדרן עלך כיצד הרגל.															◊

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פסיקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
מעשה-story O **question-שאלה** ^ **challenge-קושיא** ז
answer-תירוץ ! **proof-ראיה** ■

מקרא-key:

בבא קמא-המניח		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
המניח את הכד ברה"ר, ובא אחר ונתקל בה ושברה - פטור, ואם הוזק בה - בעל החבית חייב בנזקו.															■
פתח בכד וסיים בחבית															ז
זה בא בחביתו וזה בא בקורתו, נשברה כדו של זה בקורתו של זה - פטור	ותנן נמי:														■ ז
פתח בחבית וסיים בכד															ז
זה בא בחביתו של יין וזה בא בכדו של דבש, נסדקה חבית של דבש ושפך זה יינו והציל את הדבש לתוכו - אין לו אלא שכרו	ותנן נמי:														■ ז
פתח בכד וסיים בחבית															ז
היינו כד היינו חבית	רב פפא:														! ◇
למאי נפקא מינה?															ז
למקח וממכר.															! ◇
היכי דמי?															^
אילימא באתרא דכדא לא קרו חבית, וחבית לא קרו כדא															!
הא לא קרו לה															ז
לא צריכא, דרובא קרו לה לכדא כדא ולחביתא חביתא, ואיכא נמי דקרו לחביתא כדא ולכדא חביתא, מהו דתימא זיל בתר רובא, קמ"ל, דאין הולכין בממון אחר הרוב.															! ◇
ובא אחר ונתקל בה ושברה - פטור.															■
אמאי פטור? איבעי ליה לעיוני ומיזל															ז ◇
בממלא רה"ר כולה חביות	דבי רב משמיה דרב:														! ◇
באפילה שנו	שמואל:														! ◇
בקרן זית.	רבי יוחנן:														! ◇
לא דיקא מתניתין אלא או כשמואל או כרבי יוחנן, דאי כרב, מאי אריא נתקל? אפילו שבר נמי	רב פפא:														ז
הוא הדין דאפי' שבר, והאי דקתני נתקל? אידי דבעי למתני סיפא: ואם הוזק בה - בעל חבית חייב בנזקו, דדוקא נתקל, אבל שבר לא, מאי טעמא? הוא דאזיק אנפשיה, קתני רישא נתקל.	רב זביד משמיה דרבא:														! ◇
לפי שאין דרכן של בני אדם להתבונן בדרכים.	ר' אבא לרב אשי, הכי אמרי במערבא משמיה דר' עולא:														! ◇
הוה עובדא בנהרדעא וחייב שמואל, בפומבדיתא - וחייב רבא.															o ◇
בשלמא שמואל כשמעתיה, אלא רבא, לימא כשמואל ס"ל															ז
קרנא דעצרא הוי, דכיון דברשות קעבדי איבעי ליה לעיוני ומיזל.	רב פפא:														! ◇
הרי אמרו: לרכובה - שלש, ולבעיטה - חמש, ולסנוקרת - שלש עשרה, לפנדא דמרא ולקופינא דמרא מאי?	שלח ליה רב חסדא לר"נ:														^ ◇
חסדא, חסדא, קנסא קא מגבית בבבל? אימא לי גופא דעובדא היכי הוה?	שלח ליה: [ר"נ]														ז
דההוא גרגותא דבי תרי דכל יומא הוה דלי חד מנייהו, אתא חד קא דלי ביומא דלא דיליה, א"ל: יומא דידי הוּא לא אשגח ביה, שקל פנדא דמרא מחייה.	שלח ליה: [רב חסדא]														! ◇
מאה פנדי בפנדא למחיה, אפילו למ"ד לא עביד איניש דינא לנפשיה, במקום פסידא עביד איניש דינא לנפשיה.	א"ל: [ר"נ]														! ◇
לא עביד איניש דינא לנפשיה	דאתמר, רב יהודה:														! ■ ◇
עביד איניש דינא לנפשיה	רב נחמן:														! ■ ◇
היכא דאיכא פסידא - כ"ע לא פליגי דעביד איניש דינא לנפשיה, כי פליגי - היכא דליכא פסידא															■ ◇
לא עביד איניש דינא לנפשיה, דכיון דליכא פסידא ליזיל קמיה דיינא	רב יהודה:														! ■ ◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-המניח		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עביד איניש דינא לנפשיה, דכיון דבדין עביד לא טרח.	רב נחמן:											כז
אל תיכנס לחצר חברך ליטול את שלך שלא ברשות, שמא תראה עליו כגנב, אלא שבור את שיניו, ואמור לו שלי אני נוטל	מתביב רב כהנא, בן בג בג אומר:	♣	♣									כז
עמך בן בג בג יחידאה הוא, ופליגי רבנן עליה.	א"ל: [רב יהודה]	!										כח.
מאי שבור את שיניו? בדין.	רבי ינאי:	!										כח.
אי הכי, ואמור לו - ואומרים לו מיבעי ליה שלי אני נוטל - שלו הוא נוטל מיבעי ליה		♣										כח.
קשיא.		■										כח.
שור שעלה ע"ג חברו להורגו, ובא בעל התחתון ושמט את שלו ונפל עליון ומת - פטור	ת"ש:	■	♣									כח.
מאי לאו במועד, דליכא פסידא			♣									כח.
לא, בתם, דאיכא פסידא.			!									כח.
דחפו לעליון ומת - חייב	אי הכי, אימא סיפא:	♣	■									כח.
ואי בתם, אמאי חייב?			♣									כח.
שהיה לו לשמטו ולא שמטו.			!									כח.
המלא חצר חברו כדי יין וכדי שמן - בעל החצר משבר ויוצא משבר ונכנס	תא שמע:	■	♣									כח.
משבר ויוצא - לב"ד, משבר ונכנס - להביא זכויותו.	ר"נ בר יצחק:	!										כח.
מניין לנרצע שכלו לו ימיו ורבו מסרהב בו לצאת, וחבל ועשה בו חבורה, שהוא פטור? ת"ל: (במדבר לה) לא תקחו כופר לשוב, לא תקחו כופר לשב	ת"ש:	■	♣									כח.
הכא במאי עסקינן - בעבדא גנבא.			!									כח.
עד האידינא לא גנב, והשתא גנב?			♣									כח.
עד האידינא הוה אימתיה דרביה עליה, השתא לית ליה אימתא דרביה עליה			!									כח.
בעבד שמסר לו רבו שפחה כנענית, עד האידינא היתירא, והשתא איסורא.	ר"נ בר יצחק:	!										כח.
המניח את הכד ברה"ר, ובא אחר ונתקל בה ושברה - פטור	ת"ש:	■	♣									כח.
טעמא דנתקל בה, הא שברה - חייב			♣									כח.
הוא הדין אפ"ל שברה, והאי דקתני נתקל? אידי דקבעי למיתני סיפא: אם הוזק - בעל חבית חייב בנזקו, דדוקא נתקל, אבל שבר לא, דהוא אזיק נפשיה, קתני רישא נתקל	רב זביד משמיה דרבא:	!										כח.
(דברים כ"ה) וקצתה את כפה - ממון	ת"ש:	■	♣									כח.
מאי לאו בשאינה יכולה להציל ע"י דבר אחר			♣									כח.
לא, שיכולה להציל ע"י דבר אחר. אבל אינה יכולה להציל ע"י דבר אחר - פטורה,			!									כח.
ושלחה ידה - פרט לשליח ב"ד	אי הכי, אדתני סיפא:	♣	■									כח.
לפלוג ולתני בדידה: בד"א - בשיכולה להציל ע"י ד"א, אבל אינה יכולה להציל ע"י דבר אחר - פטורה			♣									כח.
ה"נ קאמר: בד"א - בשיכולה להציל ע"י דבר אחר, אבל אינה יכולה להציל ע"י דבר אחר, נעשה ידה כשליח ב"ד ופטורה.			!									כח.
הרי שהיתה דרך הרבים עוברת בתוך שדהו, נטלה ונתן להם מן הצד - מה שנתן נתן, ושלו לא הגיעו	ת"ש:	■	♣									כח.
ואי אמרת עביד איניש דינא לנפשיה, לנקוט פזרא וליתבי			♣									כח.
גזירה שמא יתן להם דרך עקלתון.	רב זביד משמיה דרבא:	!										כח.
בנותן להם דרך עקלתון.	רב משרשיא:	!										כח.

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
--	--

בבא קמא-המניח		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כל מן הצד דרך עקלתון הוא, קרובה לזה ורחוקה לזה.	רב אשי:											!	◊
אי הכי, אמאי שלו לא הגיעו? לימא להו: שקולו דידכו והבו לי דידי.												ז	◊
משום דרב יהודה												!	
מיצר שהחזיקו בו רבים - אסור לקלקלו.	דאמר רב יהודה:											!	◊
בעל הבית שהניח פאה מצד אחד, ובאו עניים ונטלו מצד אחר - זה וזה פאה	ת"ש:											ז	◊
וא"א עביד איניש דינא לנפשיה, אמאי זה וזה פאה? לנקוט פזרא וליתבי.												ז	
מאי זה וזה פאה? לפטור מן המעשר	רבא:											!	◊
המפקיר את כרמו, והשכים בבקר ובצרו - חייב בפרט ובעוללות ובשכחה ובפאה, ופטור מן המעשר.	כתניא:											!	
נשברה כדו ברה"ר, והחלק אחד במים או שלקה בחרסית - חייב	[ר"מ]												◊
במתכין - חייב, באינו מתכין - פטור.	רבי יהודה:												◊
לא שנו אלא שטיפנו כליו במים, אבל הוא עצמו - פטור, קרקע עולם הזיקתו.	רב יהודה אמר רב:												◊
כי אמריתיה קמיה דשמואל	[רב]												
מכדי אבנו וסכיננו ומשאו מבורו למדנו, וכולן אני קורא בהן: שור - ולא אדם, חמור - ולא כלים והני מילי לענין קטלא, אבל לענין נוקין - אדם חייב, וכלים פטורין.	אמר לי: [שמואל]												◊
ורב?												ז	
הני מילי היכא דאפקרינהו, אבל היכא דלא אפקרינהו - ממונו הוא.	[רב]											!	◊
(שמות כ"א) ונפל שמה שור או חמור, שור - ולא אדם, חמור - ולא כלים, מכאן אמרו: נפל לתוכו שור וכליו ונשתברו, חמור וכליו ונתקרעו - חייב על הבהמה ופטור על הכלים, הא למה זה דומה? לאבנו וסכיננו ומשאו שהניחן ברה"ר והזיקו	מתיב רב אושעיא:											ז	◊
אדרבה, מה דומה לזה מבעי ליה												ז	
אלא מאי דומה לזה? אבנו וסכיננו ומשאו שהניחן ברה"ר והזיקו, לפיכך אם הטיח צלוחיתו באבן - חייב												!	
רישא - קשיא לרב, וסיפא קשיא לשמואל												ז	◊
ולטעמיד, תיקשי לך היא גופא: רישא פטור, וסיפא חייב												ז	◊
אלא, רב מתרץ לטעמיה, ושמואל מתרץ לטעמיה.												!	
במה דברים אמורים - כשהפקירן, אבל לא הפקירן - חייב, לפיכך הטיח צלוחיתו באבן - חייב	רב מתרץ לטעמיה:											!	◊
השתא דאמרת אבנו וסכיננו ומשאו כבורו דמי, לר' יהודה דמחייב על נזקי כלים בבור, לפיכך הטיח צלוחיתו באבן - חייב.	ושמואל מתרץ לטעמיה:											!	◊
לא שנו אלא שנתקל באבן ונשוף באבן, אבל נתקל בקרקע ונשוף באבן - פטור	ר' אלעזר:												◊
כמאן?													^
דלא כר' נתן.												!	◊
לא תימא בנתקל באבן ונשוף באבן הוא דמחייב, אבל נתקל בקרקע ונשוף באבן - פטור, אלא אפילו נתקל בקרקע ונשוף באבן - חייב	איכא דאמרי, א"ר אלעזר:												◊
כמאן?													^
כר' נתן.												!	◊
במתכין - חייב וכו'.	ר' יהודה:												◊
ה"ד מתכין?													^
במתכין להורידה למטה מכתיופו.	רבה:											!	◊

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story **! תירוץ-answer**
key-מקרא: **proof-ראיה** ■

בבא קמא-המניח		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מכלל דמחייב ר"מ אפילו נפשרה	א"ל אביי:								ז			◇	כת:	
אין, מחייב היה ר"מ אפי' אזנה בידו.	א"ל: [רבה]								!			◇	כת:	
אמאי? אנוס הוא, ואונס רחמנא פטריה, דכתיב: (דברים כ"ב) ולנערה לא תעשה דבר									ז			◇	כת:	
וכי תימא, ה"מ לענין קטלא, אבל לענין נזקין - חייב									!			◇	כת:	
נשברה כדו ולא סלקו, נפל גמלו ולא העמידו - ר"מ מחייב בהזיקן	והתניא: [ר"מ]								ז	♦		◇	כת:	
פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים	הכמים:								ז	♦		◇	כ.ט.	
באבנו סכיני ומשאו שהניחן בראש גגו ונפלו ברוח מצויה והזיקו - שהוא חייב	ומודים חכמים לר"מ:								ז			◇	כ.ט.	
במעלה קנקנין על הגג ע"מ לנגבן ונפלו ברוח שאינה מצויה והזיקו - שהוא פטור	ומודה ר"מ לרבנן:								ז			◇	כ.ט.	
בתרתי פליגי, פליגי בשעת נפילה, ופליגי לאחר נפילה	אלא אמר אביי:											!	◇	כ.ט.
פליגי בשעת נפילה בנתקל פושע:												!	◇	כ.ט.
נתקל פושע הוא	מר סבר: [ר"מ]									♦	■	!	◇	כ.ט.
נתקל לאו פושע הוא	ומ"ס: [ר"י]									♦	■	!	◇	כ.ט.
פליגי לאחר נפילה במפקיר נזקיו:												!	◇	כ.ט.
מפקיר נזקין - חייב	מר סבר: [ר"מ]									♦	■	!	◇	כ.ט.
פטור.	ומ"ס: [ר"י]									♦	■	!	◇	כ.ט.
וממאי?												ז	◇	כ.ט.
מדקמני תרתי, הוחלק אחד במים או שלקה בחרסית, היינו הך אלא לאו ה"ק: הוחלק אחד במים בשעת נפילה, או שלקה בחרסית לאחר נפילה.												!	◇	כ.ט.
ומדמתניתין בתרתי, ברייתא נמי בתרתי												ז	◇	כ.ט.
בשלמא כדו, משכחת לה או בשעת נפילה או לאחר נפילה, אלא גמלו, בשלמא לאחר נפילה משכחת לה במפקיר נבלתו, אלא בשעת נפילה היכי משכחת לה?												ז	◇	כ.ט.
כגון דעברה במיא דרך שרעתא דנהרא.	רב אחא:											!	◇	כ.ט.
ה"ד?												^	◇	כ.ט.
אי דאיכא דרכא אחרינא												!	◇	כ.ט.
פושע הוא												ז	◇	כ.ט.
ואי דליכא דרכא אחרינא												!	◇	כ.ט.
אנוס הוא												ז	◇	כ.ט.
אלא משכחת לה, דאתקיל ואתקילה ביה גמלא.												!	◇	כ.ט.
מפקיר נזקיו מאי מתכוין איכא?												ז	◇	כ.ט.
במתכוין לזכות בחרסיה.	רב יוסף:											!	◇	כ.ט.
במתכוין לזכות בחרסיה.	וכן אמר רב אשי:											!	◇	כ.ט.
בשעת נפילה מחלוקת.	רבי אלעזר											■	◇	כ.ט.
אבל לאחר נפילה מאי?												^	◇	כ.ט.
דברי הכל פטור												!	◇	כ.ט.
והא איכא ר"מ דמחייב												ז	◇	כ.ט.
אלא מאי? דברי הכל חייב												!	◇	כ.ט.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-המניח		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והא איכא רבנן דפטרי:										ז		
אלא מאי בשעת נפילה? אף בשעת נפילה, וקמשמע לן כדאביי.										!		◇
לאחר נפילה מחלוקת	רבי יוחנן										■	◇
אבל בשעת נפילה מאי?										^		◇
דברי הכל פטור										!		◇
לא תימא מתניתין ר"מ היא, דאמר נתקל פושע הוא	והא מדקאמר רבי יוחנן לקמן:									ז		◇
מכלל דרבי מאיר מחייב										ז		
אלא מאי? דברי הכל חייב										!		
לא תימא מתניתין ר"מ היא, דאמר נתקל פושע הוא	והא מדקאמר ר' יוחנן לקמן:									ז		◇
מכלל דפטרי רבנן										ז		◇
אלא הא קמ"ל, דמפקיר נזקיו דהכא הוא דפטרי רבנן, דאנוס הוא, אבל מפקיר נזקיו דעלמא - מחייבי.											■	◇
מפקיר נזקיו - חייב	איתמר: [רבי יוחנן ור"א - חד אמר]										■	◇
וחד אמר: פטור.	וחד אמר: [רבי יוחנן ור"א]										■	◇
לימא, מאן דמחייב - כר"מ, ומאן דפטרי - כרבנן											ז	
אליבא דר"מ כ"ע לא פליגי, כי פליגי - אליבא דרבנן											!	
כרבנן	מאן דפטרי:									◇	■	!
אמר לך: אנא דאמרי אפי' לרבנן, עד כאן לא פטרי רבנן - אלא במפקיר נזקיו דהכא, משום דאנוס הוא, אבל מפקיר נזקיו דעלמא - מחייבי.	ומאן דמחייב:									◇	■	!
תסתיים דר"א הוא דאמר חייב											■	◇
שני דברים אינן ברשותו של אדם ועשאן הכתוב כאילו הן ברשותו, ואלו הן: בור ברשות הרבים, והמץ משש שעות ולמעלה, תסתיים.	דאמר רבי אלעזר משום רבי ישמעאל:										■	◇
ומי אמר רבי אלעזר הכי? והא אמר רבי אלעזר איפכא											ז	
ההופך את הגלגל ברה"ר והוזק בהן אחר - חייב בנזקו	דתנן:										■	◇
לא שנו אלא שנתכוין לזכות בהן, אבל לא נתכוין לזכות בהן - פטור	ואמר ר"א:										■	◇
אלמא מפקיר נזקיו - פטור											ז	
שהחזירה למקומה.	רב אדא בר אהבה:										!	◇
משל דרב אדא בר אהבה למה הדבר דומה? למוצא בור מגולה וכסוהו וחזרו וגילהו.	רבינא:										■	
מי דמי? התם לא אסתלק להו מעשה ראשון, הכא אסתלק להו מעשה ראשון הא לא דמי אלא למוצא בור מגולה וטממה וחזרו וחסרה, דאסתלקו להו מעשה ראשון וקיימא לה ברשותן	מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא:										ז	
כשהפכה בפחות משלשה.	אלא אמר רב אשי:										!	◇
ומאי דוחקיה דר"א לאוקמיה כגון שהפכה בפחות מג', וטעמא דכי נתכוין לזכות בה, הא אין מתכוין לזכות בה - לא, לוקמה למעלה מג', ואע"ג דלא נתכוין לזכות בה - חייב											ז	
מתני' קשיתיה, מאי אריא הפך? לתני הגביה אלא ש"מ, כל הפך - למטה משלשה הוא.	רבא:										!	◇
ומדברי אלעזר אמר חייב, ר' יוחנן אמר פטור.											■	◇
ומי א"ר יוחנן הכי?											ז	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-המניח		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
המצניע את הקוץ ואת הזכוכית, והגודר גדרו בקוצים, וגדר שנפל לרשות הרבים, והווק בהן אחר - חייב בנזקו	והתנן:										♣	◇
לא שנו אלא במפריח, אבל במצמצם - פטור	ואמר רבי יוחנן:										♣	◇
מצמצם מאי טעמא פטור? לאו משום דהויא ליה בור ברשותו, מכלל דהיובא דבור ברשות הרבים הוא, אלמא מפקיר נזקיו - חייב											♣	
לא, לעולם אימא לך: מפקיר נזקיו - פטור, ומצמצם מ"ט פטור? משום דאתמר עלה											!	◇
לפי שאין דרכן של בני אדם להתחכך בכתלים.	רב אחא בריה דרב איקא:										!	◇
ומי אמר ר' יוחנן הכי?											♣	
הלכה כסתם משנה	והא א"ר יוחנן:										♣	◇
החופר בור ברה"ר, ונפל לתוכו שור או חמור ומת - חייב	ותנן:										♣	◇
אלא, לעולם רבי יוחנן אמר חייב.												◇
ומדברי יוחנן אמר חייב, ר"א אמר פטור												◇
והאמר ר"א משום רבי ישמעאל כו'											♣	◇
לא קשיא: הא דידיה, הא דרביה.											!	◇
השופך מים ברה"ר והווק בהן אחר - חייב בנזקו.												♣
המצניע את הקוץ ואת הזכוכית, והגודר את גדרו בקוצים, וגדר שנפל לרה"ר, והווקו בהן אחרים - חייב בנזקו.												♣
לא שנו אלא דנטפנו כליו במים, אבל הוא עצמו - פטור, קרקע עולם הזיקתו.	אמר רב:											♣
לא יהא אלא כרפשו	רב הונא לרב:										♣	
מי סברת דלא תמו מיא? בדתמו מיא.											!	
ותרתי למה לי?											♣	
חדא בימות החמה, וחדא בימות הגשמים											!	◇
כל אלו שאמרו: פותקין ביבותיהן וגורפין מערותיהן, בימות החמה אין להן רשות, ובימות הגשמים יש להם רשות, ואע"פ שברשות, אם הזיקו - חייבין לשלם.	דתניא:										!	◇
המצניע את הקוץ וכו'.												♣
לא שנו אלא מפריח, אבל מצמצם פטור.	ר' יוחנן:											◇
מ"ט פטור?												^
לפי שאין דרכן של בני אדם להתחכך בכתלים.	רב אחא בריה דרב איקא:										!	◇
המצניע קוצותיו וזכוכיותיו לתוך כותל של חבירו, ובא בעל כותל וסתר כותלו, ונפל לרה"ר והזיקו - חייב המצניע.	ת"ר:											♣
לא שנו אלא בכותל רעוע, אבל בכותל בריא - המצניע פטור, וחייב בעל הכותל.	ר' יוחנן:											♣
זאת אומרת: המכסה בורו בדליו של חבירו, ובא בעל דליו ונטל דליו - חייב בעל הבור.	רבינא:											♣
פשיטא												♣
מהו דתימא, התם הוא דלא הוי ידע ליה דלודעיה, אבל הכא דידע ליה הוה ליה לאודועיה, קמ"ל.											!	◇
חסידים הראשונים היו מצניעים קוצותיהם וזכוכיותיהם בתוך שדותיהן ומעמיקים להן ג' טפחים, כדי שלא יעכב המחרישה.	ת"ר:											♣
רב ששת שדי להו בנורא.	[רב ששת]											♣

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

מקרא-key:

בבא קמא-המניח		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
רבא שדי להו בדגלת.	[רבא]											■	ל.		
האי מאן דבעי למהוי חסידא, לקיים מילי דנויקין	רב יהודה:											■	◇	ל.	
מילי דאבות	רבא:											■	◇	ל.	
מילי דברכות.	ואמרי לה:											■	◇	ל.	
המוציא את תבנו וקשו לרה"ר לזבלים והוזק בהן אחר - חייב בנוקו, וכל הקודם בהן זכה	[ת"ק]											■	◇	ל.	
כל המקלקלין ברה"ר והזיקו - חייבין לשלם, וכל הקודם בהן זכה.	רשב"ג:											■	◇	ל.	
ההופך את הגלגל ברה"ר והוזק בהן אחר - חייב בנוקו.												■		ל.	
לימא, מתני' דלא כר' יהודה												⚡		ל.	
בשעת הוצאת זבלים, אדם מוציא זבלו לרה"ר וצוברו כל שלשים יום, כדי שיהא נישוף ברגלי אדם וברגלי בהמה, שעל מנת כן הנחיל יהושע את הארץ	דתניא, ר' יהודה:											■	⚡	◇	ל.
אפי' תימא רבי יהודה, מודה רבי יהודה שאם הזיק - משלם מה שהזיק.												!	◇	ל.	
בנר חנוכה - פטור, מפני שהוא ברשות	והתנן, רבי יהודה											■	⚡	◇	ל.
מאי לאו משום רשות בית דין												⚡		ל.	
לא, משום רשות מצוה												!	◇	ל.	
בנר חנוכה - פטור, מפני שהוא רשות מצוה.	דתניא, רבי יהודה:											■	!	◇	ל.
כל אלו שאמרו מותרין לקלקל ברשות הרבים, אם הזיקו - חייבין לשלם	ת"ש: [ת"ק]											■	⚡	◇	ל.
פוטך	רבי יהודה:											⚡	◇	ל.	
מתני' - שלא בשעת הוצאת זבלים, ור' יהודה היא.	רב נחמן:											!	◇	ל.	
תבנו וקשו תנן, משום דמשרקין.	רב אשי:											!	◇	ל.	
כל הקודם בהן זכה.												■	<	ל.	
בין בגופן בין בשבחן	רב:											■	◇	ל.	
בשבחן אבל לא בגופן.	זעירי:											■	◇	ל.	
במאי קמפלגי?												^		ל.	
קנסו גופן משום שבחן	רב סבר:											■	!	◇	ל.
לא קנסו גופן משום שבחן.	זעירי סבר:											■	!	◇	ל.
ההופך את הגלגל ברה"ר והוזק בהן אחר - חייב בנוקו	תנן:											■	⚡	◇	ל.
ואילו כל הקודם זכה לא קתני												⚡		ל.	
תנא לרישא וה"ה לסיפא.												!	◇	ל.	
אסורין משום גזל	והא תני עלה:											⚡	◇	ל.	
כי קתני אסורין משום גזל - אכולה מתני' קאי לאותו שקדם וזכה.												!	◇	ל.	
והא לא קתני הכי												⚡		ל.	
המוציא תבנו וקשו לרה"ר לזבלים והוזק בהן אחר - חייב בנוקו, וכל הקודם בהן זכה, ומותר משום גזל, וההופך את הגלגל לרה"ר והוזק בהן אחר - חייב, ואסור משום גזל	דתנן:											⚡	■	◇	ל.
גלל קרמית? דבר שיש בו שבה קנסו גופו משום שבחן, דבר שאין בו שבה לא קנסו.	רב נחמן בר יצחק:											!	◇	ל.	
לדברי האומר קנסו גופן משום שבחן, לאלתר קנסינן או לכי מייתי שבחא קנסינן?	איבעיא להו:											^	◇	ל.	
מדקאירינן גלל.	ת"ש:											!	◇	ל.	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-המניח		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ותסברא? כי איירינן גלל - מיקמי דלשני רב נחמן, לבתר דשני רב נחמן מי איכא למירמא גלל כלל.											ז	
לימא כתנאי:											ז	
שטר שכתוב בו רבית - קונסין אותו ואינו גובה לא את הקרן ולא את הרבית, דברי ר"מ	[ר"מ]										ז	◇
גובה את הקרן אבל לא את הרבית	חכמים										ז	◇
לימא, רב דאמר כרבי מאיר, וזעירי דאמר כרבנן											ז	◇
אנא דאמרי אפי' לרבנן, עד כאן לא קאמרי רבנן התם - אלא קרן דבהתירא, אבל הכא קרן גופא קמזיק	אמר לך רב:										!	◇
אנא דאמרי אפי' לר"מ, עד כאן לא קאמר ר"מ התם - אלא דמשעת כתיבה דעבד ליה שומא, אבל הכא מי יימר דמזיק.	וזעירי אמר לך:										!	◇
לימא כהני תנאי:											ז	
המוציא תבנו וקשו לרה"ר לזבלים והוזק בהן אחר - חייב בנזקו, וכל הקודם בהן זכה, ואסורין משום גזל	[ת"ק]										ז	◇
כל המקלקלין ברה"ר והזיקו - חייבין לשלם, וכל הקודם בהן זכה, ומותרין משום גזל	ר"ש בן גמליאל:										ז	◇
הא גופא קשיא, אמרת כל הקודם בהן זכה, והדר קאמר אסורין משום גזל											ז	
אלא לאו הכי קאמר:											ז	◇
וכל הקודם בהן זכה בשבחן, ואסורין משום גזל אגופן	[ת"ק]										ז	◇
אפי' גופן נמי כל הקודם בהן זכה	ואתא רבן שמעון בן גמליאל למימר:										ז	◇
לזעירי ודאי תנאי היא, לרב מי לימא תנאי היא?											ז	
דכולי עלמא - קנסו גופן משום שבחן, והכא בהלכה ואין מורין כן קא מיפלגי	אמר לך רב:										!	◇
הלכה ואין מורין כן	דאתמר, רב הונא אמר רב:										!	◇
הלכה ומורין כן.	רב אדא בר אהבה:										!	◇
איני?											ז	
והא רב הונא אפקר חושלי	[רב הונא]										ז	◇
רב אדא בר אהבה אפקר סליקוטא	[רב אדא בר אהבה]										ז	◇
בשלמא רב אדא בר אהבה כשמעתיה אלא רב הונא לימא הדר ביה											ז	
הנהו מותרין הוו											!	◇
שני קדרין שהיו מהלכין זה אחר זה, ונתקל הראשון ונפל ונתקל השני בראשון - הראשון חייב בנזקי שני.												■
לא תימא מתני' ר' מאיר היא, דאמר נתקל פושע הוא וחייב, אלא אפילו לרבנן דאמרי אנוס הוא ופטור, הכא חייב, שהיה לו לעמוד ולא עמד	רבי יוחנן:											◇
אפילו תימא לא היה לו לעמוד, היה לו להזהיר ולא הזהיר.	רב נחמן בר יצחק:											◇
כיון דלא היה לו לעמוד לא היה לו להזהיר, דטרדי.	רבי יוחנן:											■
היה בעל קורה ראשון ובעל חבית אחרון, נשברה חבית בקורה - פטור, ואם עמד בעל קורה - חייב	תנן:										ז	◇
מאי לאו שעמד לכתף דאורחיה הוא, וקתני חייב, דהוה - ליה להזהיר											ז	◇
לא, כשעמד לפוש.											!	◇
אבל עמד לכתף מאי? פטור, אדתינן סיפא: ואם אמר לו לבעל חבית עמוד - פטור, לפלוג וליתני בדידה: בד"א - כשעמד לפוש, אבל עמד לכתף - פטור											ז	◇
הא קמ"ל, דאע"ג דעמד לפוש, כי קאמר לו לבעל חבית עמוד - פטור.											!	◇

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
--	---

בבא קמא-המניח		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הקדרין והוגגין שהיו מהלכין זה אחר זה, נתקל הראשון ונפל, ונתקל השני בראשון והשלישי בשני - ראשון חייב בנזקי שני ושני חייב בנזקי שלישי, ואם מחמת ראשון נפלו - ראשון חייב בנזקי כולם, ואם הזהירו זה את זה - פטורין	ת"ש:											◊	לא
מאי לאו שלא היה להן לעמוד												◊	לא
לא, שהיה להן לעמוד.												◊	לא
אבל לא היה להם לעמוד מאי? פטור, אי הכי, אדתני סיפא: אם הזהירו זה את זה - פטור, לפלוג וליתני בדידה: במה דברים אמורים - שהיה להן לעמוד, אבל לא היה להן לעמוד - פטורין												◊	לא
הא קמ"ל, דאע"ג דהיה להן לעמוד, כי הזהירו זה את זה - פטורין.												◊	לא
ראשון חייב בנזקי שני - בין בנזקי גופו בין בנזקי ממונו, שני חייב בנזקי שלישי - בנזקי גופו, אבל לא בנזקי ממונו.	רבא:											◊	לא
ממה נפשך? אי נתקל פושע הוא, שני נמי ליחייב אי נתקל לאו פושע הוא, אפילו ראשון נמי ליפטך												◊	לא
ראשון ודאי פושע הוא, שני - אגופו מחייב, דהוה לו לעמוד ולא עמד, אממונו פטור, דא"ל: האי בירא לאו אנא כריתיה.												◊	לא
כולן חייבין על נזקי גופן, ופטורין על נזקי ממונן	מיתביב:											◊	לא
מאי לאו אפי' ראשון												◊	לא
לא, לבר מראשון.												◊	לא
והא כולם קתני												◊	לא
כולן הניזקין.	רב אדא בר אהבה:											◊	לא
האי מאי? אי אמרת בשלמא אפילו ראשון, היינו דקתני כולן, אלא אי אמרת לבר מראשון, מאי כולן? ליתני הניזקין												◊	לא
ראשון חייב בין בנזקי גופו דשני בין בנזקי ממונו דשני, ושני חייב בנזקי שלישי בנזקי גופו, אבל לא בנזקי ממונו, מ"ט? דהוה ליה בור, ולא מצינו בור שחייב בו את הכלים.	אלא אמר רבא:											◊	לא
הניחא לשמואל, דאמר: כל תקלה בור הוא, אלא לרב דאמר: אי אפקריה - אין, אי לא - לא, מאי איכא למימר?												◊	לא
לעולם כדאמר מעיקרא												◊	לא
ודקשיא לך כולן חייבין												◊	לא
שהזקוק כלים בכלים.	תרגמה רב אדא בר מניומי קמיה דרבינא:											◊	לא
אם מחמת ראשון נפלו - ראשון חייב בנזקי כולם.	אמר מר:											◊	לא
מחמת ראשון היכי נפיל?												◊	לא
דפסקה לאורחיה כשלדא	רב פפא:											◊	לא
כחוטרא דסמיותא.	רב זביד:											◊	לא
זה בא בחביתו וזה בא בקורתו, נשברה כדו של זה בקורתו של זה - פטור, שלזה רשות להלך ולזה רשות להלך.												◊	לא
היה בעל הקורה ראשון ובעל חבית אחרון, נשברה חבית בקורה - פטור בעל הקורה, ואם עמד בעל קורה - חייב, ואם אמר לבעל חבית עמוד - פטור.												◊	לא
היה בעל חבית ראשון ובעל קורה אחרון, נשברה חבית בקורה - חייב, ואם עמד בעל חבית - פטור, ואם אמר לבעל קורה עמוד - חייב.												◊	לב
וכן, זה בא בנרו וזה בפשתנו.												◊	לב
המזיק את אשתו בתשמיש המטה, מהו? כיון דברשות קעביד - פטור, או דלמא איבעי ליה לעיוני?	בעא מיניה רבה בר נתן מרב הונא:											◊	לב

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story

◌ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

מקרא-key:

בבא קמא-המניח		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שלזה רשות להלך ולזה רשות להלך.	א"ל[רב הונא], תניתיה:										!	◊
ק"ו: ומה יער, שזה לרשותו נכנס וזה לרשותו נכנס, נעשה כמי שנכנס לרשות חבירו וחייב, זה שלרשות חבירו נכנס לא כל שכן	רבא:										◌	◊
שלזה רשות להלך ולזה רשות להלך	אלא הא קתני:										◌	
התם תרוייהו כהדדי נינהו, הכא איהו קעביד מעשה.											!	◊
והיא לא? והכתיב: (ויקרא י"ח) ונכרתו הנפשות העושות מקרב עמם											◌	◊
הנאה לתרוייהו אית להו, איהו מעשה הוא דקעביד.											!	◊
היה בעל קורה ראשון כו'.												■
שתי פרות ברה"ר, אחת רבוצה ואחת מהלכת, בעטה מהלכת ברבוצה - פטורה, רבוצה במהלכת - חייבת.	ריש לקיש:											◊
לימא מסייע ליה:												■
היה בעל קורה ראשון ובעל חבית אחרון, נשברה חבית בקורה - פטור, ואם עמד בעל קורה - חייב	[מתניתין]											◊
והא הכא דכרבוזה במהלכת דמי, וקתני חייב.												■
ותסברא הא סייעי בעיא? לא מסתייא דלא מסייעי אלא מקשה נמי קשיא, טעמא דבעטה, הא הוזקה ממילא - פטור והא מתני' דממילא, וקתני חייב												◊
מתני' - דפסקה לאורחא כשלדא, הכא - כגון דרבעה בחד גיסא, איבעי לה לסגויי באידך גיסא.												◊
אלא, סיפא דמתני' מסייע ליה לר"ל												■
היה בעל חבית ראשון ובעל קורה אחרון, נשברה חבית בקורה - חייב, ואם עמד בעל חבית - פטור	דקתני:											◊
והא הכא דכמהלכת ברבוצה דמי, וקתני פטור.												■
מתני' - דכי אורחיה קא מסגי, הכא א"ל: נהי דאית לך רשות לסגויי עלי, לבעוטי בי לית לך רשותא.												◊
שנים שהיו מהלכין ברה"ר, אחד רץ ואחד מהלך, או שהיו שניהם רצין, והזיקו זה את זה - שניהם פטורין.												■
מתני' דלא כאיסי בן יהודה												◊
רץ - חייב, מפני שהוא משונה	דתניא, איסי בן יהודה:											■
בע"ש בין השמשות - שהוא פטור, מפני שרץ ברשות.	ומודה איסי:											◊
הלכה כאיסי בן יהודה.	רבי יוחנן:											■
ומי אמר רבי יוחנן הכי?												◌
הלכה כסתם משנה	והאמר ר' יוחנן:											◊
אחד רץ ואחד מהלך, או שהיו שניהם רצין - פטורין	ותנן:											◊
מתני' - בע"ש בין השמשות.												!
ממאי?												◌
או שהיו שניהם רצין - פטורין	מדקתני:											◊
הא תו ל"ל? השתא אחד רץ ואחד מהלך - פטור, שניהם רצין מבעיא?												◌
אלא הכי קאמר: אחד רץ ואחד מהלך - פטור בד"א - בע"ש בין השמשות, אבל בחול, אחד רץ ואחד מהלך - חייב, שניהם רצין, אפי' בחול - פטורין.												!
ומודה איסי, בע"ש בין השמשות - שהוא פטור, מפני שרץ ברשות.	אמר מר:											◊
בע"ש מאי ברשות איכא?												◌

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-המניח		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כדר' חנינא												
בואו ונצא לקראת כלה מלכתא	דאמר ר' חנינא:										!	◇
לקראת שבת כלה מלכתא.	ואמרי לה:										■	
בואי כלה, בואי כלה.	רבי ינאי מתעטף, וקאי ואמר:										○	
המבקע ברה"י והזיק ברה"ר, ברה"ר והזיק ברה"י, ברה"י והזיק ברה"י אחר - חייב.												■
וצריכא דאי תנא המבקע ברה"י והזיק ברה"ר, משום דשכיחי רבים, אבל מרה"ר לרה"י דלא שכיחי רבים - אימא לא, ואי תנא מרה"ר לרה"י, משום דמעיקרא שלא ברשות עביד, אבל מרשות היחיד לרה"ר דברשות עביד - אימא לא, ואי תנא הנך תרתי, הא משום דשכיחי רבים והא משום דשלא ברשות, אבל מרה"י לרה"י אחר, דלא שכיחי רבים ומעיקרא ברשות - אימא לא, צריכא.												■
הנכנס לחנותו של נגר שלא ברשות, ונתזה בקעת וטפחה על פניו ומת - פטור, ואם נכנס ברשות - חייב.	ת"ר:											■
מאי חייב?												^
חייב בד' דברים ופטור מגלות, לפי שאין דומה ליער, יער - זה לרשותו נכנס וזה לרשותו נכנס, זה לרשותו חבירו נכנס.	רבי יוסי בר חנינא:											!
ק"ו: ומה יער, זה לדעתו נכנס וזה לדעתו נכנס, נעשה כמי שנכנס לדעת חבירו וגולה, זה שלדעת חבירו נכנס - לא כל שכן	רבא:											⚡
מאי פטור מגלות? דלא סגי ליה בגלות, והיינו טעמא דרבי יוסי בר חנינא, משום דהוי ליה שוגג קרוב למזיד.	אלא אמר רבא:											!
הוסיף לו רצועה אחת ומת - הרי זה גולה על ידו	מתיב רבא:											⚡
והא הכא דשוגג קרוב למזיד הוא, דאיבעי ליה אסקי אדעתיה דמייתי אינשי בהדא רצועה, וקתני: הרי זה גולה												⚡
דטעי במנינא.	רב שימי מנהרדעא:											!
טפח ליה רבא בסנדליה, אמר ליה: אטו הוא מני?	[רבא]											⚡
גדול שבדיינין קורא, והשני מונה, והשלישי אומר הכהן	והתניא:											⚡
דטעה דיינא גופיה.	אלא אמר רב שימי מנהרדעא:											!
הזורק את האבן לרה"ר והרג - הרי זה גולה	מיתיבי:											⚡
והא הכא דשוגג קרוב למזיד הוא, דאיבעי ליה אסקי אדעתיה דברה"ר שכיחי אינשי, וקתני: הרי זה גולה												⚡
בסותר את כותלו.	רב שמואל בר יצחק:											!
איבעי ליה עיוני												⚡
בסותר בלילה.												!
בלילה נמי איבעי ליה עיוני												⚡
בסותר את כותלו ביום לאשפה.												!
האי אשפה ה"ד?												^
אי דשכיחי רבים												!
מזיד הוא												⚡
ואי לא שכיחי רבים												!
אנוס הוא												⚡

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-המניח		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא צריכא, אלא באשפה העשויה להפנות בלילה ואינה עשויה להפנות ביום, ואיכא דמיקרי ויתבי, מזיד לא הוי - דהא אינה עשויה להפנות ביום, אנוס נמי לא הוי - דהא איכא דמיקרי ויתבי.	רב פפא:											◊
הנכנס להנותו של נגר שלא ברשות, ונתזה לו בקעת וטפחה לו על פניו ומת - פטור	רב פפא משמיה דרבא מתני לה ארישא:											◊
חייב בארבעה דברים ופטור מגלות.	רבי יוסי בר חנינא:											◊
מאן דמתני לה אסיפא - כ"ש ארישא, ומאן דמתני לה ארישא, אבל אסיפא כיון דברשות - חייב גלות.												◊
ומי חייב גלות?												◊
הנכנס להנותו של נפח, ונתזה ניצוצות וטפחה לו על פניו ומת - פטור, ואפילו נכנס ברשות	והתניא:											◊
הכא במאי עסקינן - בשוליא דנפחי.												◊
שוליא דנפחי למקטלא קאי?												◊
כשרבו מסרהב בו לצאת ואינו יוצא.												◊
ומשום דרבו מסרהב בו לצאת, למיקטליה קאי?												◊
כסבור יצא.												◊
אי הכי, אחר נמי?												◊
אחר לית ליה אימתא דרביה, האי אית ליה אימתא דרביה.												◊
ומצא - פרט לממציא את עצמו	רב זביד משמיה דרבא מתני לה אהא:											◊
מי שיצתה אבן מתחת ידו, והוציא הלה את ראשו וקיבלה - פטור	מכאן א"ר אליעזר בן יעקב:											◊
פטור מגלות וחייב בארבעה דברים.	רבי יוסי בר חנינא:											◊
מאן דמתני לה אהא - כ"ש אקמייתא, ומאן דמתני לה אקמייתא, אבל אהא פטור לגמרי.												◊
פועלים שבאו לתבוע שכרן מבעל הבית, ונגחן שורו של בעל הבית, ונשכח כלבו של בעה"ב ומת - פטור	ת"ר: [ת"ק]											◊
רשאין פועלין לתבוע שכרן מבעל הבית.	אחרים:											◊
ה"ד?												◊
אי דשכיח במתא												◊
מ"ט דאחרים?												◊
אי דשכיח בבית												◊
מ"ט דת"ק?												◊
לא צריכא, בגברא דשכיח ולא שכיח, וקרי אבבא ואמר להו אין												◊
אין - עול תא משמע	מר סבר: [אחרים]											◊
אין - קום אדוכתך משמע.	ומ"ס: [ת"ק]											◊
תניא כמ"ד: אין - קום אדוכתך משמע												◊
פועל שנכנס לתבוע שכרו מבעה"ב, ונגחן שורו של בעה"ב או נשכו כלבו - פטור, אע"פ שנכנס ברשות	דתניא:											◊
אמאי פטור?												◊
אלא לאו דקרי אבבא ואמר ליה אין, וש"מ: אין - קום אדוכתך משמע.												◊